

EESC Info

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

February 2021 | SL

[Večletni finančni okvir: dobri, umazani, zli](#)

Vaš brskalnik ne podpira avdiovsebin.

Druga sezona podkasta „Pogled s terena“ se začneja z oddajo, posvečeno evropskemu večletnemu finančnemu okviru. Naši štirje gostje so spregovorili o tem, kaj je dobro, kaj slabo in kaj zlo v tem dolgo pričakovanem sporazumu.

Jan Olbrycht, poslanec Evropskega parlamenta in soporočevalec o večletnem finančnem okviru za Evropski parlament, je pojasnil, zakaj so bila pogajanja tako težavna, in poudaril pomen novega programa EU4Health. Predsednik [strokovne skupine ECO](#) v EESO **Stefano Palmieri** v njem vidi priložnost za posodobitev evropskega ekonomskega in socialnega sistema. S še dvema govornicama, **Gabriello Civico**, članico usmerjevalnega odbora organizacije [Civil Society Europe](#)), in **Zsuzsanna Szabó**, novinarko in članico [Res Publica Foundation](#), je predstavil pogled civilne družbe. Vsi imajo podobne pomisleke glede lastnih sredstev EU in šibkosti novega mehanizma pogojevanja pravne države.

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

UVODNIK

[Aplavz za pogum in solidarnost civilne družbe Evrope](#)

Aplavz za pogum in solidarnost civilne družbe Evrope

Drage bralke in bralci,

15. februarja smo organizirali slovesnost ob podelitvi naše nagrade za solidarnost civilne družbe, ki smo jo razpisali julija 2020, ravno v času, ko si je Evropa celila rane, ki jih je povzročil prvi val pandemije COVID-19. To je bilo takoj po koncu prvih ukrepov zapore, zaradi katerih smo morali ostati doma. Sedeli smo pred televizijskimi ekrani, spremljali srce parajoče prizore iz bolnišnic v Evropi in vsak večer ploskali zdravstvenim delavcem.

Kmalu so iz vse EU začela prihajati poročila o dejanjih solidarnosti, ki so pokazala, da mnogi niso zgolj posedali križem rok, temveč so stekli na pomoč – najbolj ranljivim in potrebnim pomoči ali pa tistim, ki jih je kriza najbolj prizadela.

Med drugim so proizvajali in razdeljevali obrazne maske in zdravniške halje, hotele so spremenili v urgentne bolnišnice, starejšim in ranljivim so dostavljali hrano, zagotavljali digitalno podporo za šolanje na daljavo ali pa zgolj organizirali umetniške in zabavne projekte, da bi bilo življenje v pandemiji znosnejše.

Civilna družba je bila preko svojih organizacij in ljudi vodilna pri tovrstnih dejavnostih. Brez njene pomoči na kraju samem bi za to pandemijo plačali še veliko višjo ceno.

Da bi nagradili takšno zavzetost in delo na lokalni ravni, smo leta 2020 sklenili, da začasno opustimo našo tradicionalno nagrado za civilno družbo, ki smo jo vsako leto od leta 2006 dalje podeljevali organizacijam civilne družbe in posameznikom, katerih izjemni projekti so opozarjali na našo evropsko identiteto in naše skupne vrednote na določenem področju dela.

Namesto nje smo razpisali posebno in enkratno nagrado za civilno družbo na temo *Civilna družba v boju proti COVID-19*. Nagrada je posebej posvečena prizadevanjem za obvladovanje te pandemije in njenih hudih posledic.

Namesto običajnih petih dobitnikov smo želeli nagraditi največ 29 projektov, ki jih izvajajo posamezniki, organizacije civilne družbe in podjetja. Projekti so morali biti izrecno nepridobitni in največ 50-odstotno financirani z javnimi sredstvi. Iskali smo po enega dobitnika iz vsake države članice in Združenega kraljestva, s čimer smo želeli pokazati, da nameravamo ohraniti tesne vezi s civilno družbo te države, čeprav je izstopila iz EU. Poleg tega smo želeli eno nagrado podeliti za projekt s čezmejno ali vseevropsko razsežnostjo.

Do 30. septembra, ko je pretekel rok za sodelovanje, smo prejeli kar 250 prijav iz vse EU. Vsi naši kandidati so bili primeri nesebičnega truda državljanov in civilne družbe na lokalni ravni. Gonilna sila vseh projektov je bila solidarnost, mi smo jih pa nato razdelili na pet glavnih tematskih področij: preskrba s hrano in pomoč ranljivim skupinam, zdravstvena oprema, svetovalne storitve, izobraževanje in informacije o pandemiji ter kulturna ponudba.

Po skrbnem premisleku smo izbrali 23 nagrajencev z vseh petih področij, ki po našem mnenju najbolj ponazarjajo, kako si civilna družba po vsej Evropi prizadeva, da bi skupnostim pomagala prebroditi pandemijo. Vsak je prejel nagrado v višini 10 000 EUR. Upamo, da jim bo ta finančna spodbuda v pomoč pri nadaljevanju dela in da bo povečala prepoznavnost njihovih projektov.

Ravno tako upamo, da bomo okrepili ozaveščenost ne le o teh projektih, temveč tudi o nešteti drugih pomembnih in ustvarjalnih pobudah državljanov v vsej EU. Vsi dokazujejo, da je solidarnost odločilna za premostitev kakršne koli krize. S svojim delom gradijo boljšo prihodnost za Evropo, ki bo po tej preizkušnji, upajmo, močnejša in enotnejša.

Tako na naši slavnostni podelitvi 15. februarja, ki je v celoti potekala na daljavo, nismo zaploskali le nagrajencem, temveč celotni civilni družbi Evrope in nešteti organizacijam, podjetjem in posameznikom, ki so v teh težavnih časih pokazali in še naprej kažejo neprimerljivo solidarnost, pogum in državljansko odgovornost.

Cillian Lohan

podpredsednik, pristojen za komuniciranje

KOLEDAR DOGODKOV

1.-5. marec 2021, Bruselj
Dnevi civilne družbe 2021

18. in 19. marec 2021, Bruselj
Vaša Evropa, vaš glas! 2021

24. in 25. Marec 2012, Bruselj
plenarno zasedanje EESO

„VPRAŠANJE ZA ...“

„Vprašanje za ...“

V naši rubriki „Vprašanje za ...“ prosimo člane EESO, da odgovorijo na vprašanje, ki se nam zdi še zlasti aktualno.

Petra Schmidta, predsednika strokovne skupine za kmetijstvo, razvoj podeželja in okolje (NAT), smo prosili, da bralcem EESO info predstavi svoja razmišljanja o kulturi prehranjevanja in uživanju hrane v času pandemije.

Vpliv COVID-19 na verigo preskrbe s hrano

EESO info: Restavracije in bari so bili med pandemijo zaprti. Kako je to prizadelo proizvajalce hrane, dobavitelje in lastnike restavracij ter kako je to vplivalo na kulturo prehranjevanja in uživanje hrane? Kako bi najbolje poskrbeli za to, da bi se ljudje spet vrnili na delo?

Peter Schmidt, predsednik strokovne skupine NAT: Proizvajalci hrane, živilskopredelovalna industrija in trgovci z živili se že v običajnih razmerah soočajo s pritiski. Vsi pričakujejo ustrezno, neprestano preskrbo s hrano najvišje kakovosti.

Med poplavo slabih novic, povezanih s pandemijo, je dobra novica ta, da preskrba s hrano v Evropi tudi v času krize deluje dobro. Veriga preskrbe s hrano je verjetno v času sedanje krize najboljše delovala. Trgovinske police z živili v Evropi niso bile v nobenem trenutku prazne.

Vendar pa je pandemija izpostavila nekatere šibkosti, ki so bile spregledane. Naj na kratko opišem tri.

Problem, ki se je kmalu pojavil, je bilo zaposlovanje obiralcev v kmetijstvu, drugi problem pa je bila struktura mesne industrije.

V obeh primerih je proizvodnja odvisna od poceni delovne sile, ki večinoma prihaja iz vzhodnoevropskih držav, in migrantov (iz tretjih držav), pri čemer gre za zlorabo prostega gibanja delavcev v Evropi in za izjemni cenovni pritisk na kmetijske in živilske proizvode.

Zaradi omejitev potovanj in gibanja je prišlo do motenj v teh dobavnih verigah. Hkrati so se razkrile neznosne razmere, v katerih so ti ljudje živeli in delali in ki so povzročile verige okužb in žarišča izbruhov bolezni. V mesni industriji je zaradi tega nemška vlada sprejela predpise za zaščito delavcev.

Tretje področje prehranske verige, ki je v velikih težavah, je sektor hotelirstva in gostinstva ter celotni svetovni turizem.

V večini držav so prenočitveni in gostinski obrati zaprti zaradi prepovedi obratovanja, nočne omejitve gibanja na prostem, omejitve potovanj in prenehanja delovanja v celotnem sektorju. Na tisoče podjetij se bori za preživetje ali je na robu propada.

Na milijone delavcev je na prisilnem dopustu oziroma je vključenih v programe za ohranitev delovnih mest ali pa so izgubili službo. Številna hotelska podjetja so začela prestrukturiranje in odpuščajo delavce. Prihodnost sektorja je negotova in okrevanje bo verjetno dolgo in težavno.

Čim prej je treba storiti naslednje:

- zagotoviti hitro sprejetje in izvajanje načrta EU za okrevanje: podjetja in delavci ne morejo več čakati;
- umestiti hotelirstvo in gostinstvo v središče nacionalnih načrtov za okrevanje in odpornost; socialne partnerje je treba vključiti v prizadevanja za ohranitev čim več delovnih mest; sektor je treba ekonomsko podpreti in si prizadevati za čim prejšnje, a varno in usklajeno okrevanje ter sproščanje potovanj;
- podaljšati vse nujne ukrepe, kot so programi s skrajšanim delovnim časom, najmanj do septembra 2021, da se vsem delavcem, tudi sezonskim in začasnim, zagotovi primerno nadomestilo;
- povišati plačilo za delo s skrajšanim delovnim časom na 100 %;
- pravilno izvajati in izvrševati veljavno zakonodajo EU glede pravic čezmejnih in sezonskih delavcev, zlasti pravico do enakega plačila za enako delo v istem kraju, tudi s pomočjo nacionalnih in čezmejnih usklajenih in skupnih delovnih inšpekcij;
- prizadevati si za nov model trajnostnega turizma prek evropskega zelenega dogovora in strategije „od vil do vilic“.

Kakršna koli finančna podpora v obliki državne pomoči, posojil ali davčnih oprostitev bi se morala odobriti le podjetjem, ki:

- ohranjajo delovna mesta oziroma ustvarjajo dostojna delovna mesta ter spoštujejo pravice delavcev in kolektivne pogodbe;
- niso registrirana v davčnih oazah ter dosledno plačujejo svoj delež davkov in socialnih prispevkov;
- soglašajo s tem, da bodo med krizo zadržala izplačilo dividend, odkup lastnih delnic in delniške opcije.

UGANITE, KDO JE NAŠ GOST...

Posebni gost

Vsak mesec predstavljamo posebnega gosta – osebnost, ki z nami deli svoje mnenje o aktualnih zadevah in prinese svež pogled, da si razširimo obzorje, najdemo navdih in postanemo pozornejši na svet, ki nas obdaja. V februarški izdaji z zadovoljstvom predstavljamo dve osebnosti iz različnih področij, tj. kulture in medijev, ki nam lahko pomagata bolje razumeti dogajanje okoli nas in nas duhovno obogatiti. **Hélène Theunissen** je belgijska gledališka in filmska ustvarjalka, **Nicolas Gros-Verheyde** pa odličen poznavalec in opazovalec evropske politike.

Igralka, režiserka in dramaturginja **Hélène Theunissen** je v več kot tridesetih letih igrala v kakih stotih vlogah v večini belgijskih gledališč v francoskem jeziku. Igrala je tudi v Franciji. Režirala in priredila je kakih deset predstav, med zadnjima Sen kresne noči Williama Shakespeara v gledališču Théâtre des Martyrs in dramo Zidovi šepetajo, ki jo je napisala in v kateri je igrala Babetida Sadjo, v gledališču Théâtre Le Public v

Bruslju. Igrala je v več dolgometražnih filmih, med drugim v filmu Dekle Lukasa Dhonta, in v nadaljevanki Enota 42, ki jo je posnela belgijska televizijska hiša RTBF.

Francoski novinar ter dopisnik pri EU in Natu **Nicolas Gros-Verheyde** je poznan in cenjen v evropskih krogih zaradi izjemnega poznavanja evropskih zadev in zunanje politike. Kot dopisnik pri dnevniku Sud-Ouest (prej Ouest France in France-Soir) je leta 2008 ustanovil spletno platformo B2-Bruxelles2, prvi novičarski portal v francoskem jeziku o evropskih zadevah, strateških in obrambnih vprašanjih EU ter delu evropske diplomacije. Je tudi avtor priročnika *La politique européenne de sécurité et de défense commune. Parce que l'Europe vaut bien une défense* (Skupna evropska varnostna in obrambna politika. Ker je Evropa vredna obrambe). (ehp)

Hélène Theunissen: „Umetnik, ki ne more ustvarjati, se počuti praznega“

Umetniki so kolateralne žrtve pandemije. Gledališča so večino časa zaprta. Številni igralci, režiserji, glasbeniki, plesalci in gledališki tehniki so v teh nepričakovanih okoliščinah ostali brez dela. Največje posledice so strah pred prihodnostjo in veliko nezadovoljstvo.

Umetnik, ki ne more ustvarjati, se počuti praznega.

Nekateri pravijo, da lahko ta čas izkoristimo za branje, pisanje, uresničevanje sprejetih načrtov ali snovanje novih, žal pa navdih ne pride na ukaz. V negotovem in tesnobnem ozračju ima umetnik manj navdiha.

Ta vsiljeni čas nam je zelo težko izkoristiti, ker se je ustavil in si ga nismo želeli. Umetniki zaradi teh razmer zelo trpijo in dlje ko trajajo, huje jim je. Že tretjič v enem letu so se gledališča zaprla in predstave odpovedale.

Tu so še finančne posledice. Res je, da nadomestila plače za čas čakanja na delo pomagajo, vendar so za to potrebni zelo dolgi in zapleteni upravni ukrepi. Denar prihaja na bančne račune počasi, nadomestila pa krijejo le del plače. Veliko umetnikov se je zato znašlo v težkem finančnem položaju.

Gledališki direktorji so preobremenjeni s spreminjanjem programov in morajo predstave, ki so bile žrtvovane zaradi zdravstvene krize, prelagati na prihodnje sezone. Novi projekti bodo prišli na vrsto zadnji. V gledališčih, operah, kinematografih in svetu prireditev je nastal resničen zastoj. Obeti so negotovi, kar vzbuja tesnobo.

V tej negotovosti je nemogoče ostati organiziran.

V medijih poslušamo, da nismo bistveni del družbe, kar je nadvse žaljivo, hkrati pa poraja vprašanja vsem tistim, ki delajo v svetu kulture. Vse življenje sem posvetila svojemu poklicu. Žalostno in nespodbudno je poslušati, da država vse moje delo šteje za nebistveno. Umetniki so zato finančno in moralno v zelo težkem položaju.

Ponovno bistveni

Obstajajo tudi pozitivne stvari. Med umetniki vlada velika solidarnost. Nekateri so uporabili nove tehnologije za nove oblike izražanja. Morali so najti nove načine obstoja. Nikoli pa ne bomo nadomestili dejanske prisotnosti umetnika na odru. Čudovito pri predstavi v živo je edinstvena in izjemna povezanost z občinstvom iz mesa in krvi. Prisotnost umetnika in občinstva v živo je bistvena za pristno umetniško doživetje.

Ljudje so začeli pogrešati kulturo, kar je pozitivno. Ko se bodo kulturna središča ponovno odprla, menim, da se bo javnost drugače odzivala, saj se bo zavedala, kako pomembna je kultura in da so umetniki bistveni za kolektivno svobodo in razvoj. Ljudje bodo morda (in upajmo, da bo tako) hoteli uživati v kulturi še bolj kot prej.

V našem poklicu je stanje zaradi krize zelo zapleteno ne glede na to, koliko si star. Najtežje je mladim. Na konservatoriju poučujem učence, bodoče igralce, ne da bi videla njihove obraze. Zelo trpijo in so nezadovoljni. Tistim, ki so pravkar diplomirali, trenutno ni mogoče ponuditi ničesar. Nimajo več dostopa do poklicnih mrež. Po krizi bodo potrebovali veliko podpore.

Zaprte je prizadelo vse generacije umetnikov. Več ko imamo izkušenj, večja je želja po nastopanju. Najstarejši umetniki se bojijo, da ne bo več povpraševanja po njih in da to obdobje pomanjkanja naznanja konec njihove poklicne poti.

Borimo se po svojih najboljših močeh. Nekateri so pobiti in nimajo več navdiha, spet drugi pa so polni energije in se na vso moč trudijo, da bi nekaj storili, denimo prek družbenih omrežij in nove tehnologije. Potem so še taki kot jaz, ki kakšen dan imajo energijo, naslednji dan pa so popolnoma brez nje.

Hélène Theunissen

Nicolas Gros-Verheyde: Evropa lahko zaradi pandemije COVID-19 postane nedemokrati?na

Ukrepi, ki jih je sprejelo več evropskih držav v imenu varovanja zdravja, bi lahko imeli eno skupno žrtev: pravno državo

Če je bil izbruh bolezni COVID-19 februarja in marca 2020 za vse presenečenje, zaradi katerega so bili potrebni improvizirani in nujni ukrepi, pa danes to gotovo ne velja več. Drastični ukrepi za zajezitev zdravstvene krize so morda potrebni, toda morali bi biti bolj načrtovani, predvsem pa bi bil potreben večji demokratičen nadzor nad njimi. Danes pa stvari ne potekajo tako.

Oblast ukrepe večinoma sprejema v rekordnem času, dan po srečanjih obrambnega sveta ali kakšnega drugega posvetovalnega odbora, katerega člani so neznanka, ne da bi se prej resnično posvetovala z različnimi partnerji (socialnimi, gospodarskimi ali političnimi) – tj. jih predhodno obvestila o ukrepih in jim omogočila, da v določenem roku podajo svoje mnenje – in brez kakršnega koli odločanja v nacionalnih

parlamentih.

Nekatera temeljna načela, ki so zapisana v Evropski konvenciji o človekovih pravicah (EKČP) ali Listini o temeljnih pravicah, so tako za nedoločen čas jasno potisnjena na stran. Pravica do svobode zbiranja in združevanja (člen 11 EKČP) je kršena in drastično omejena. Izražanje mnenja, na primer preko kanalov, kot sta kino in gledališče, je prepovedano. Svoboda gibanja je močno omejena: prepoved izhoda po 18 uri (Francija), dovoljenje za izstop iz države (Belgija), in podobno. Svoboda vere (člen 9 EKČP), pravica do izraževanja in pravica do dela (člena 14 in 15 Listine o temeljnih pravicah) so resno kršene, da pravice do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja sploh ne omenjamo (člen 8 EKČP).

Takšne odločitve, ko so sprejete, se takoj in pogosto samovoljno začnejo uporabljati in preskušati v praksi. Kaj je in kaj ni *nujen razlog* za prehod meje? In kaj je *pomemben razlog*? Preverjanje je v rokah policije ali celo letalskih uslužbencev. To pa je seveda izredno sporno.

Z evropskimi organi skoraj ni nobenih posvetovanj. Pariz, na primer, ni obvestil Evropske komisije o ponovni vzpostavitvi nekaterih kontrol na mejah, kot to določa zakonik o schengenskih mejah. Ravno tako belgijski ukrepi, ki so izredno diskriminatorni v odnosu do evropskih delodajalcev, niso povzročili več od tihega godrnjanja evropskih izvršnih organov.

Nacionalni parlamenti, ravno tako kot Evropski parlament, pa so zaradi krize očitno v šoku. Vsi se bojijo, da bodo, če bodo zahtevali spoštovanje pravil, izpadli kot povzročitelji težav v boju proti epidemiji, ki je kot med vojno postala nacionalno vprašanje. Toda kljub vsemu nismo v vojni. Med vsemi ustavnimi možnostmi, ki so na voljo, vlade nikoli niso uporabile tega instrumenta, ki je precej dobro reguliran.

Uporabljena ni bila niti derogacija iz Evropske konvencije o človekovih pravicah, tj. znameniti člen 15, razen v nekaj maloštevilnih državah. Stare demokracije na evropski celini si tega niso upale iz simboličnih razlogov. Kot je dejal Frédéric SUDRE, častni profesor na univerzi Montpellier in eden največjih poznavalcev konvencije, je to šele „*prava karantena*“.

Državljeni trenutno še sprejemajo kršitve načel demokracije in napade na pravno državo, ki niso nič manj škodljivi, če so nevidni. Povzročili bi lahko nepredvidljive in nenadne izbruhe jeze in proteste. Med naslednjimi volitvami bi nas lahko privedli do najbolj skrajnih oblik populizma. Predvsem pa bi lahko pomenili trden argument za nasprotnike evropske enotnosti, tako na celini kot drugod. Obnašanje Rusije do Josepa Borrella, vodje evropske diplomacije, 5. februarja v Moskvi, ni naključje. Čas je, da se zbudimo.

Nicolas Gros-Verheyde

glavni urednik, B2 - bruxelles2.eu

NOVICE EESO

Čas je za rezultate in za nov pomen besede „skupnost“

Predsednik portugalske vlade António Costa je 27. januarja na plenarnem zasedanju EESO predstavil prednostne naloge portugalskega predsedovanja Svetu EU. Portugalska je na vrh programa svojega predsedovanja uvrstila socialno agendo in EESO zaprosila, naj ji s svojim strokovnim znanjem pomaga pri sedmih temah, ki so bistvene za prihodnost EU.

Pod geslom „**Čas za rezultate: pravično, zeleno in digitalno okrevanje**“ se bo Portugalska osredotočila na tri glavna prednostna področja: spodbujanje okrevanja s podnebnim in digitalnim prehodom, izvajanje evropskega stebra socialnih pravic in krepitev avtonomije Evrope, ki obenem ostaja odprta svetu.

„Te prednostne naloge so v popolnem sozvočju s prednostnimi nalogami našega Odbora: zavzemamo se za EU, ki je gospodarsko uspešna, socialno vključujoča in okoljsko trajnostna,“ je dejala predsednica EESO **Christa Schweng**.

„Boj proti pandemiji COVID-19 je dokazal dodano vrednost naše Evropske unije. Začetek cepljenja na eni strani ter potrditev večletnega finančnega okvira in programa NextGenerationEU na drugi strani sta odprla vrata upanju in dala nov pomen besedi ‚skupnost‘,“ je podaril **António Costa**.

Osrednji dogodek portugalskega predsedovanja bo **socialni vrh**, ki bo 7. maja v Portu.

„Glavni namen tega vrha je dati močno politično spodbudo akcijskemu načrtu, ki ga bo Komisija predstavila marca, in izvajanju evropskega stebra socialnih pravic, ki je najboljše cepivo proti socialnim neenakostim, populizmu in strahu,“ je prepričan portugalski premier.

Dodal je še, da pri doseganju tega temeljnega cilja portugalsko predsedstvo računa na ključni prispevek EESO in njegovo dejavno sodelovanje. Predsedstvo je EESO zaprosilo, naj mu s svojim strokovnim znanjem pomaga pri [sedmih temah, ki so bistvene](#) za prihodnost EU. (mr)

EESO podpira Evropsko komisijo v boju za okrevanje Evrope po COVID-19

Predsedstvo EESO se je zavezalo gospodarsko, socialno in okoljsko močnejši EU, zato podpira prizadevanja Komisije za okrevanje Evrope po krizi zaradi COVID-19. Tako se glasi sporočilo predsednice EESO Christe Schweng, naslovljeno na podpredsednika Evropske komisije, pristojnega za medinstitucionalne odnose in predvidevanje, Maroša Šefčoviča, ki se je udeležil januarskega plenarnega zasedanja.

Christa Schweng je Komisiji zagotovila vso podporo EESO in ponovila zavezo iz [prispevka k delovnemu programu Evropske komisije za leto 2021](#), ki ga je EESO sprejel julija 2020: „Odbor želi pomembno prispevati k okrevanju Evrope ter njeni odpornosti v prihodnje, da bo lahko

gospodarsko uspešna, socialno vključujoča in okoljsko trajnostna. Naš največji izziv v prihodnosti je učinkovito reševanje gospodarske in socialne stiske, ki jo povzroča COVID-19.“

Maroš Šefčovič pa je dejal, da je delovni program Komisije za leto 2021 zasnovan tako, da bi si EU lažje opomogla od negativnih posledic krize in ustvarila nov zagon z rešitvami, ki bodo kos izzivom prihodnosti: „Naša Unija je pokazala veliko solidarnosti in enotnosti. Ne gre le za to, da se postavimo nazaj na noge, ampak tudi za to, da napredujemo. Po vseh izzivih leta 2020 je zdaj čas, da pospešimo okrevanje po krizi zaradi COVID-19 in načrtamo prihodnost, ki si jo želimo za našo Unijo.“

V zvezi z veljavnimi ukrepi za obvladovanje pandemije je poudaril, da so prizadevanja in delo Komisije za vzpostavitev evropske zdravstvene unije omogočila EU, da sprejme usklajen pristop na področju cepljenja in z 2,3 milijardama odmerkov zagotovi najobsežnejši portfelj cepiv na svetu. (mp)

Z novim kodeksom ravnanja EESO niželna toleranca do nadlegovanja

Več jasnosti, večja finančna preglednost, strožja pravila glede nadlegovanja in strožje kazni za nespoštovanje pravil. Člani EESO so 28. januarja 2021 sprejeli temeljne spremembe svojega kodeksa ravnanja. To je prvi pomemben korak v okviru reforme Odbora, ki jo izvaja novo vodstvo EESO.

Novi kodeks ravnanja vsebuje vrsto izboljšav za učinkovito preprečevanje nadlegovanja in ustrezno obravnavanje neprimerne vedenja. Na prvem mestu je preprečevanje, v primeru dokazanega neprimerne ravnanja pa člana Odbora sedaj lahko doleti več kazni.

Predsednica EESO **Christa Schweng** je okrepitev kodeksa ravnanja obljubila oktobra ob nastopu svojega mandata. „To obljubo smo izpolnili. Komisija za poslovnik je z izjemnim delom zagotovila široko podporo temu

predlogu. To dokazuje našo zavezanost visokim etičnim standardom in sodobnim, preglednim delovni metodam,“ je dejala **ga. Schweng**.

Morebitne očitke glede neprimerne vedenja bo preiskoval nov odbor za etiko, ki bo imel jasno opredeljena preiskovalna pooblastila. Odbor za etiko bo lahko sprejemal pritožbe tako članov EESO kot tudi zaposlenih. V primeru preiskave se bodo zaščitili morebitni priznani prijavitelji kršitev, Odbor pa bo tesno sodeloval z uradom OLAF.

Glede na ugotovitve preiskave in resnost kršitve lahko člana doleti več kazni, med drugim:

- razrešitev z ene ali več funkcij, ki jih ima v Odboru;
- odprava morebitne povzročene škode;
- začasna izguba pravice do izplačil, ki jih prejemajo žlani;
- začasna prepoved sodelovanja pri vseh ali nekaterih dejavnostih EESO in službenih poteh;
- prepoved zastopanja EESO v nacionalnih, medinstitucionalnih ali mednarodnih forumih;
- izguba pravice do dostopa do zaupnih in tajnih informacij.

V skrajnem primeru lahko pride tudi do izključitve člana iz EESO.

Posodobljena pravila tudi dodatno povečujejo finančno preglednost, zlasti v zvezi s povračilom stroškov službenih potovanj in dejavnosti članov. Člani bodo morali vsako leto predložiti izjavo o finančnih interesih, ki bo na voljo na spletnem portalu EESO. Iz izjave je razvidno tudi morebitno nasprotje interesov.

Kodeks ravnanja je bil spremenjen na podlagi pozivov Evropskega parlamenta ter priporočil evropskega varuha človekovih pravic in Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF).

EU namerava pozorno spremljati izvajanje sporazuma o trgovini in sodelovanju med EU in Združenim kraljestvom

Med razpravo na januarskem plenarnem zasedanju Evropskega ekonomsko-socialnega odbora je Michel Barnier, vodja projektne skupine Evropske komisije za odnose z Združenim kraljestvom, prvič po podpisu sporazuma o trgovini in sodelovanju med EU in Združenim kraljestvom javno izrazil svoje stališče o besedilu sporazuma.

Michel Barnier je v svojem govoru poudaril, da v brexitu ni nič pozitivnega: „To je ločitev in ločitev nikomur ne prinese veselja. Vendar ta dogovor, ki smo ga dosegli z Združenim kraljestvom, dokazuje, da Evropska unija ni zapor, kot to želijo prikazati nekateri demagogi desnice in levice. Vsak jo lahko zapusti, seveda pa se mora spoprijeti s

posledicami v obliki izkrivljanj in gospodarskih pretresov.“

Namen sporazuma je bil urediti gospodarske in trgovinske vidike odnosov med EU in Združenim kraljestvom po brexitu, za katerega je sicer jasno, da ne pomeni konca. Barnier je še dodal: „V naslednjem koraku ne bo treba zagotoviti le pravičnega izvajanja tega sporazuma. Jasno je, da ga bo treba v prihodnosti dopolniti z nekaterimi temami, ki jih Združeno kraljestvo ni želelo vključiti v dosedanja pogajanja, kot sta obramba ali zunanja politika.“

Poudaril je tudi, da delo Evropske komisije še ni dokončano: spremljala bo izvajanje sporazuma in natančno preučila vse predloge z britanske strani, ki bi lahko povzročili razhajanja v predpisih.

Predsednica EESO **Christa Schweng** se je Michelu Barnierju, ki se je kot govornik petkrat udeležil plenarnih zasedanj EESO, zahvalila za njegovo delo med pogajanja o brexitu ter za njegovo „zgledno odkritost in čas, ki ga je namenil obveščanju civilne družbe med celotnim pogajalskim procesom“.

Jack O'Connor, predsednik skupine EESO za spremljanje brexita, je pohvalil način, kako je Michel Barnier med pogajanja o brexitu obravnaval položaj irskega otoka, ter opozoril na zavezo EESO in skupine za spremljanje brexita, da si bosta prizadevala za čim večji izkoristek potenciala tega sporazuma, zlasti v zvezi s civilno družbo Združenega kraljestva. (dgf)

Posebni poročevalec ZN na plenarnem zasedanju EESO: revščina v EU bi do leta 2030 lahko prepolovili

„Število ljudi, ki živijo v revščini, bi se v naslednjem desetletju lahko zmanjšalo za 50 %,“ je na januarskem plenarnem zasedanju EESO povedal posebni poročevalec ZN za izredno revščino in človekove pravice v zvezi s izsledki študije, ki jo je opravilo predstavništvo ZN pri institucijah EU.

„Zmanjšanje revščine mora biti ena od glavnih prednostnih nalog v prihodnjem akcijskem načrtu Evropske komisije za izvajanje evropskega stebra socialnih pravic,“ je dejal Oliver De Schutter, posebni poročevalec ZN za izredno revščino in človekove pravice.

Ob tem je poudaril, da je v EU vse bolj razširjena revščina žensk in enostarševskih gospodinjstev.

Opozoril je tudi, da sporočilo Komisije o zelenem dogovoru sicer vključuje močno socialno razsežnost, vendar ne more nadomestiti strategije za zmanjšanje revščine: „Zmanjšanje revščine ni eden od ciljev zelenega dogovora,“ je poudaril.

Pojasnil je, da so bile ugotovljene **tri strukturne omejitve v boju proti revščini v EU:**

- **davčni damping** v državah EU, pri katerem je bila davčna obremenitev v zadnjih 20 letih postopoma prenesena s korporacij in najbogatejših posameznikov na delavce, potrošnike in družine z nizkimi dohodki;
- **socialne razmere in stroški dela** spričo politik, s katerimi naj bi izboljšali stroškovno konkurenčnost z nižanjem plač in socialnih prispevkov, ki jih plačujejo delodajalci;
- **makroekonomski okvir** v ekonomski in monetarni uniji, zlasti Pakt za stabilnost in rast, ki bi ga bilo treba čim prej pregledati, da se socialne naložbe v zdravstvo in izobraževanje izločijo iz ukrepov varčevalne politike.

Oliver De Schutter je dejal, da bi bilo treba v akcijski načrt Komisije za izvajanje evropskega stebra socialnih pravic vključiti tri ambiciozne cilje:

- strategija za zmanjšanje revščine do leta 2030 z ambicioznim ciljem 50-odstotnega zmanjšanja števila ljudi, ki jim grozi revščina;
- jamstvo za otroke, ki bi zajemalo pet osnovnih področij: dostop do izobraževanja, predšolskega varstva, prehrane, stanovanja in zdravstvenega varstva. To bi vključevalo podporo družinam z zagotavljanjem dostojnega dohodka, dela in dostopa do nadomestil;
- nov pravno zavezujoč instrument o sistemih minimalnega dohodka, s katerim bi zagotovili, da so takšni sistemi po vsej EU ustrezni in da države članice uporabljajo skupno metodologijo.

Predsednica EESO **Christa Schweng** je dejala, da sta že pred krizo zaradi COVID-19 petino ljudi v EU ogrožali revščina in socialna izključenost ter to označila za neuspeh naših razvitih evropskih družb. „Eden najboljših načinov za izhod ljudi iz revščine in za preprečevanje revščine je krepitev družbene in individualne

odpornosti," je dejala.

Nato je poudarila, da je poleg financiranja potreben tudi pristop, ki temelji na pravicah ter ljudi, ki živijo v revščini, ne obravnava le kot imetnike pravic, ampak tudi kot nosilce sprememb. Po njenih besedah zaveza, da nihče ne bo zapostavljen, pomeni tudi, da ljudi (ponovno) opolnomočimo, da lahko odigrajo pozitivno vlogo v družbi. (at/mp)

Novi pakt o migracijah: vrag ti?i v podrobnostih

EESO je 27. januarja razpravljala s komisarko Johansson na svojem plenarnem zasedanju tik pred sprejetjem mnenja o novem paktu o migracijah in azilu. Odbor je v mnenju izrazil pomisleke glede tega, ali bo pakt pripomogel k oblikovanju skupnega evropskega okvira za upravljanje migracij, ki bo učinkovit in skladen z vrednotami EU.

Poročevalec za mnenje **José Antonio Moreno Diaz** je dejal: „Glede tega pakta smo imeli velike upe, a moram reči, da smo malo razočarani. Analiza Komisije je dobra, strinjamo se z njenimi zaključki, moti nas pa vrag, ki tiči v podrobnostih, ko gre za predloge.“

Soporočevalec **Cristian Pîrvulescu** je obžaloval pomanjkanje napredka pri nekaterih vprašanjih, ki jih pakt obravnava. „Žal ugotavljamo, da ni bilo veliko napredka, bilo pa je veliko nazadovanja. Komisijo spodbujamo

k drznejšemu pristopu do nekaterih od teh vprašanj.“

Glavni očitke EESO je, da se pakt osredotoča predvsem na vračanja in upravljanje meja, zanemarija pa druga pereča vprašanja, kot so zakonite poti priseljevanja, varne poti za azil in vključevanje migrantov. Nekatere od predlaganih rešitev morda tudi ne bodo izvedljive v praksi.

Evropska komisarka **Ylva Johansson** je povedala, da „se sploh ne strinja“ s kritiko, da je Komisija premalo ambiciozna. „Današnje stanje je zelo drugačno kot leta 2015, ko smo imeli velik pritok beguncev in je bilo njihovo premeščanje velik problem,“ je dejala in pojasnila, da velika večina migrantov z neurejenim statusom danes niso begunci. Zato je hitro odločanje in vračanje zelo pomembno, obenem pa je treba vsem prosilcem za azil omogočiti pravičen postopek.

„Vsi, ki imajo pravico ostati, so dobrodošli in radi bi, da postanejo del naše družbe“, je dejala komisarka Johansson.

Med razpravo je EESO izrazil globoko zaskrbljenost zaradi trpljenja migrantov na meji EU z Bosno in Hercegovino. (na)

Dostop do pravnega varstva v okoljskih zadevah je ključnega pomena za uresničitev zelenega dogovora EU

EESO je v svojem poročilu pozdravil predlog Komisije, da se revidira uredba o uporabi določb Aarhuške konvencije in izboljša dostop posameznikov in nevladnih organizacij do upravne in sodne revizije v okoljskih zadevah, hkrati pa poudarja, da je revidirana uredba premalo ambiciozna.

Evropska unija je podpisnica Aarhuške konvencije že od leta 2005, vendar še ne izpolnjuje vseh zahtev glede dostopa do pravnega varstva.

Spremenjena uredba, ki jo predlaga Komisija, je po mnenju EESO – ki se je v poročilu, ki ga je sprejel januarja, načeloma strinjal s predlaganimi spremembami – korak naprej in nujna za uresničitev evropskega zelenega

dogovora.

Poročevalec **Arnaud Schwartz** je izpostavil nekaj pomanjkljivosti nove uredbe, na podlagi katerih bi se lahko institucije EU izmuznile svoji odgovornosti.

EESO se na primer ne strinja s predlogom Komisije o izključitvi aktov EU, ki vključujejo „ nacionalne izvedbene ukrepe“, saj dejansko obstaja možnost, da bi ta izključitev izničila ali razvrednotila uredbno Komisije.

Poleg tega je zaskrbljen zaradi reforme mehanizma notranje revizije, s katerim se v uredbi o uporabi določb Aarhuške konvencije nevladnim organizacijam omogoča, da reagirajo na upravne akte EU in njihove opustitve. Če bi organizacije civilne družbe imele možnost, da opravijo pregled šele po sprejetju izvedbenih ukrepov, bi bili številni, če ne vsi, akti in opustitve EU izključeni iz notranje revizije.

EESO poziva Komisijo, naj olajša dostop do pravnega varstva vsem organizacijam civilne družbe.

„Socialni partnerji so ključni akterji pri okoljskih zadevah, zato bi jih bilo treba izrecno omeniti, ko gre za dostop do pravnega varstva,“ je poudarila soporočevalka **Isabel Caño Aguilar**. *„Da bi zagotovili dejanski dostop do sodne revizije, se organizacije civilne družbe ne bi smele soočati z dodatnimi obremenitvami, kot so dodatni stroški in birokracija,“* je še dejala ga. Caño. (mr)

Cilji EU na področju podnebja: samo s celovitim pristopom se bodo izzivi spremenili v priložnosti

EESO je prepričan, da je zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za najmanj 55 % do leta 2030 pravilna odločitev. V svojem mnenju [Krepitev evropskih podnebnih ambicij](#) pa je poudaril, da je treba prizadevanja za doseganje vmesnih ciljev povečati in proces pospešiti, drugače morda ne bomo dosegli cilja podnebne nevtralnosti do leta 2050.

Res je, da je COVID-19 povzročil izjemne gospodarske težave.

Preusmeritev naložb v načrt za okrevanje pa je odprla vrata novi strategiji

– „poraba za okrevanje se poveže z ambicioznimi podnebnimi ukrepi“, je opozoril soporočevalec EESO **Jan Dirx**.

„V mnenju smo poudarili tudi potrebo po okrepitvi biogospodarstva in zamenjavi fosilnih goriv, zato je ključno prednostno posodobiti evropsko zakonodajo o prehodu na goriva iz obnovljivih virov,“ je prepričan poročevalec EESO **Arnold Puech d'Alissac**.

Zdaj je bolj kot kdaj prej bistveno izkoristiti vsa možna orodja za povečanje ambicij glede podnebja: evropski zeleni dogovor, podnebna pravila, večletni finančni okvir, instrument za okrevanje „Next Generation EU“, SKP, strategijo „od vil do vilic“ in strategijo za biotsko raznovrstnost, trgovinske politike in sporazume ipd. Vse te bi bilo treba skladno povezati, pri tem pa zagotoviti, da pri prehodu nihče ne bo zapostavljen.

Državljeni so „ključni partnerji v boju proti podnebnim spremembam“ in predpogoj za uspeh podnebne politike v EU.

Zato EESO ponavlja svoj predlog za ustanovitev [platforme deležnikov za evropski podnebni pakt](#), ki bi temeljila na načelih vključevanja, preglednosti, dejanske udeležbe in odgovornosti podnebnih deležnikov na vseh ravneh. (mr)

Komisija EESO za spremembe v industriji je za? ela nov mandat in sprejela delovni program za leto 2021

Posvetovalna komisija za spremembe v industriji Evropskega ekonomsko-socialnega odbora (CCMI) je imela 13. januarja prvo sejo v novem mandatu, na kateri je sprejela svoj delovni program za leto 2021.

Predsednik CCMI **Pietro Francesco De Lotto**, podpredsednica **Monika Sitárová**, člani in zunanji delegati, katerih mandat traja od novembra 2020 do novembra 2025, so soglasno sprejeli politične usmeritve CCMI in delovni program za leto 2021.

Delovni program temelji na treh glavnih stebrih, ki so:

- zeleni prehod za evropsko industrijo;
- celovita prizadevanja za digitalizacijo evropskih proizvodnih sektorjev;
- spodbujanje globalne konkurenčnosti evropske industrije v skladu s pregledom industrijske politike Evropske komisije za leto 2021.

Uvodoma je g. **De Lotto** osvetlil edinstveno vlogo, ki jo ima CCMI v EESO kot ekipa s strokovnim znanjem o industriji. Spregovoril je tudi o sedanji krizi in dejal:

„Evropska industrija mora ne samo preživeti krizo, temveč mora ustvariti tudi pogoje za večjo konkurenčnost v svetu, ki bo temeljila na energetske in digitalnem prehodu. Pri tej nalogi jo morajo podpreti evropski organi, institucije in organizacije.“

Komisija CCMI je dedič posvetovalnega odbora Evropske skupnosti za premog in jeklo (ESPJ), ki je bil izhodišče za Evropsko unijo, kakršno jo poznamo danes. Ob izteku Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo leta 2002 je bilo dogovorjeno, da bo komisija CCMI prevzela njeno zapuščino in nadaljevala delo na področju industrijskih dejavnosti in odnosov. (ks)

Čas je za ekonomsko upravljanje, ki je bolj usmerjeno v blaginjo

Evropski ekonomsko-socialni odbor podpira priporočila Komisije o ekonomski politiki euroobmočja in sveženj za okrevanje Next Generation EU ter poziva k čim prejšnjemu sprejetju nujnih sporazumov.

Toda okrevanje po krizi zaradi COVID-19 bo uspešno le, če ga bo spremljalo prestrukturiranje našega gospodarstva in družbe in če bo znova vzpostavljeno zaupanje, ki je ključno za stabilizacijo povpraševanja. To je mogoče doseči s:

prehodom na ekonomsko upravljanje, ki je bolj osredotočeno na blaginjo in temelji na solidarnosti. EESO poziva, naj se **proces pregleda** ekonomskega upravljanja, ki ga je uvedla Komisija, čim prej znova začne;

- povečanjem zasebnih in javnih naložb ter upoštevanjem **zlatega pravila** za slednje, da se ohranijo produktivnost ter socialni in okoljski temelji za prihodnje generacije. Kot je pojasnila poročevalka **Judith Vorbach**, to pomeni, da se „neto naložbe izključijo iz izračuna kazalnikov primanjkljaja“;
- izvajanjem **evropskega stebra socialnih pravic**: med pobudami za bolj socialno Evropo je tudi predlog direktive o ustreznih minimalnih plačah;
- **reformo davčnih politik** in preusmeritvijo davčne obremenitve z dela na davčne osnove, ki manj škodijo ponudbi delovne sile, ob hkratnem upoštevanju s tem povezanega distribucijskega učinka. EESO poziva k bistvenemu napredku pri uvajanju novih lastnih virov, kot je opisano v načrtu za okrevanje. (na)

EU potrebuje resnično strategijo za povezovanje energetskega sistema

EESO podpira poziv Evropske komisije k povezovanju energetskega sistema. Električna energija, ogrevanje in promet naj bi bili v prihodnje popolnoma povezani sistemi, končni cilj pa sta večja učinkovitost in podnebno nevtravno gospodarstvo.

EESO v [mnenju](#), ki ga je pripravil **Lutz Ribbe** in je bilo sprejeto na januarskem plenarnem zasedanju, poudarja, da bi takšna strategija prispevala k zagotavljanju oskrbe z energijo in zmanjšanju njenega uvoza, pa tudi k cenam energije, ki bi bile za evropske potrošnike resnično dostopne.

Evropska komisija po mnenju EESO ne obravnava vprašanja, kako bi EU zagotovila zanesljivo oskrbo z energijo z uporabo nizkoogljicnih ali brezogljicnih virov energije.

„Energetski prehod v Evropi je lahko uspešen le, če bodo obravnavana vsa vprašanja,“ je poročevalec **Ribbe** povedal ob robu plenarnega zasedanja.

„Komisija navaja, da bomo morali 84 % povpraševanja po električni energiji pokriti z obnovljivimi viri, vendar ne pove, iz katerih virov naj bi proizvedli preostalo električno energijo. To je popolnoma nesprejemljivo. Zanesljiva oskrba z energijo je odločilnega pomena za evropsko gospodarstvo in potrošnike, zlasti ker se pričakuje, da bo elektrifikacija ogrevanja in sektorja prometa kljub večji učinkovitosti povečala povpraševanje po električni energiji.“

EESO se strinja s Komisijo, da je neobstoj ali neustreznost določanja cen za emisije ogljika v sektorjih ogrevanja in prometa resna ovira za povezovanje sistema.

Poleg tega se obnovljivim virom ne daje vedno prednosti pred fosilnimi gorivi. V mnogih državah članicah visoki davki na električno energijo in pretirano visoke omrežnine izkrivljajo trg. V teh primerih uporaba presežne električne energije za proizvodnjo toplote, ki je najpreprostejša oblika povezovanja sistemov, z ekonomskega vidika ni smiselna.

EESO zato poziva Komisijo, naj pripravi konkretne predloge rešitev, namesto da samo opisuje problem, hkrati pa ostaja neodločna in premalo konkretna. (mp)

Vodik je lahko ključno gonilo novega modela družbe po pandemiji COVID-19

Evropska unija mora premagati krizo zaradi COVID-19 z oblikovanjem novega modela družbe, ki bo temeljil na bolj zelenih, pravičnejših in odpornejših gospodarstvih. Vodik kot čista energija je lahko ključno gonilo preobrazbe. To je bistvo mnenja, ki ga je pripravil Pierre Jean Coulon in je bilo sprejeto na januarskem plenarnem zasedanju EESO.

EESO v tem dokumentu podpira strategijo EU za vodik, ki jo je predlagala Evropska komisija kot korak naprej pri ustvarjanju ugodnega okolja za povečanje ponudbe vodika in povpraševanja po njem ter za doseganje ogljično nevtralnega gospodarstva.

„Čisti vodik mora postati jasna prednostna naloga, saj je to edina izbira, ki je v skladu s podnebno nevtralnostjo,“ je med razpravo dejal **Coulon**. „Evropska sredstva za okrevanje morajo podjetjem, inovatorjem, delavcem in vlagateljem omogočiti, da utrdijo vodilno vlogo v svetu na rastočih trgih čiste energije.“

EESO podpira zlasti ustanovitev evropskega zavezništva za čisti vodik, ki bo zadolženo za načrtovanje naložb v proizvodnjo in organizacijo povpraševanja po čistem vodiku v EU.

Ta organ bo vključeval vodilne v tej panogi, civilno družbo, nacionalne in regionalne ministre ter Evropsko investicijsko banko. Imel bo ključno vlogo pri pospeševanju preoblikovanja evropske industrije, zato je bistveno, da EESO v njem sodeluje kot predstavnik organizirane civilne družbe. (mp)

NOVICE SKUPIN

[Dogovor o brexitu: podjetja potrebujejo čas, da se prilagodijo](#)

Izjava predsednika skupine delodajalcev v EESO Stefana Mallie

Delodajalci EU pozdravljajo dogovor o brexitu in izrekajo priznanje pogajalski ekipi Evropske komisije, ki jo je izvrstno vodil Michel Barnier. Vendar pa podjetja pozivajo k prilagoditvenemu obdobju, da se seznanijo z določbami trgovskega sporazuma na 1200 straneh in se pripravijo na nove razmere.

Evropski delodajalci pozdravljajo, da je bil dosežen urejen izstop Združenega kraljestva iz EU in da je bila ohranjena celovitost enotnega trga. Tudi če se ne odmerja carina in ne nalagajo omejevalne kvote za blago, s katerim se trguje, pa bodo s celo vrsto novih carinskih kontrol in kontrol izpolnjevanja predpisov, kot so pravila o poreklu in stroge zahteve

glede lokalne vsebine, nastale birokratske ovire, ki bi lahko upočasnile postopke, dobavne verige pa bodo potrebovale nekaj časa, da se prilagodijo novim razmeram.

Zato **podjetja potrebujejo prilagoditveno obdobje**, v katerem se lahko pripravijo na spremembe. Za podporo vsem podjetjem, zlasti MSP, pri uporabi sporazuma je treba vzpostaviti visoko zmogljiv sistem, neke vrste **SOLVIT za BREXIT**.

Obenem pa je treba obnoviti pogajanja, da bi v sporazum vključili storitveni sektor, zagotovili nemoten pretok podatkov med EU in Združenim kraljestvom ter zajamčili vzajemno priznavanje kvalifikacij.

Če želimo, da bosta Evropa in Združeno kraljestvo še naprej tesno povezana, si moramo za ta odnos prizadevati. Združeno kraljestvo za EU ne bo nikoli samo ena od tretjih držav. Sporazum mora biti trdna podlaga za prihodnje sodelovanje na številnih področjih, ki močno vplivajo na naše konkurenčno okolje, od podnebnih sprememb do digitalne preobrazbe, raziskav in inovacij ter standardov. Vendar je ta sporazum zgolj konec prvega poglavja v novih odnosih med EU in Združenim kraljestvom.

Civilna družba in še posebej delodajalci se morajo boriti za ohranitev odprtih trgovinskih poti in za vzpostavitev trdne strukture, ki to omogoča. (dv/kr)

Brez socialnega okrevanja sploh ne bo okrevanja

Pripravila skupina delojemalcev v EESO

Na spletnem seminarju, ki ga je skupina delojemalcev v EESO organizirala januarja, je bila poudarjena potreba po novi družbeni pogodbi, ki naj bi bila sprejeta na prihodnjem socialnem vrhu v Portu.

Preživljamo najhujšo zdravstveno in gospodarsko krizo v zgodovini Evropske unije. Pandemija je povečala revščino, brezposelnost in neenakosti, vendar te težave nikakor niso nove.

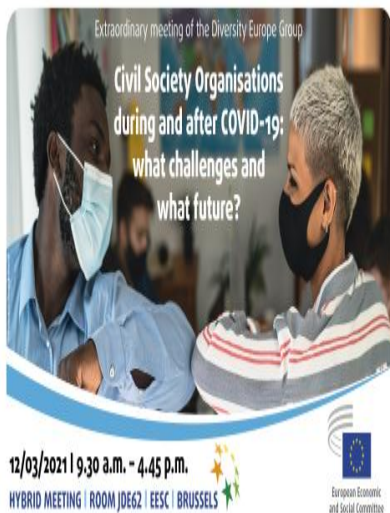
Za razpravo o njih je [skupina delojemalcev v EESO konec januarja organizirala spletni seminar](#), na katerem so sodelovali **Nicolas Schmit**,

evropski komisar za delovna mesta in socialne pravice, **Ana Mendes Godinho**, portugalska ministrica za zaposlovanje, solidarnost in socialno varnost (ki jo je iz zdravstvenih razlogov nadomeščal državni sekretar za delo in poklicno usposabljanje **Miguel Cabrita**), **Iratxe García Pérez**, predsednica skupine S&D v Evropskem parlamentu, ter **Oliver Röpke**, predsednik skupine delojemalcev v EESO.

Govorniki so poudarili, da so instrumenti pomoči tam, kjer je potrebno, že na voljo, in da jih je treba uporabiti v praksi. Bolj kot cilji so potrebne učinkovite politike za zagotovitev, da bo evropski steber socialnih pravic za državljane postal otipljiva stvarnost. Akcijski načrt za izvajanje stebra mora vsebovati kratko-, srednje- in dolgoročne ukrepe in zakonodajne pobude, zanj pa mora biti na voljo zadosten proračun.

Udeleženci so opozorili, da mora vrh v Portu prinesiti resnično spremembo usmeritve, saj je jasno, da brez socialnega okrevanja sploh ne bo okrevanja, kot tudi ne bo trajnosti brez družbene trajnosti. To lahko dosežemo z vključevanjem civilne družbe in socialnih partnerjev v proces, zagotovitvijo resnične platforme, ki bo delavcem omogočala sporočanje stališč in udeležbo, ter okrepitvijo kolektivnih pogajanj in kolektivnih sporazumov.

Agenda 2030, ki bo rezultat vrha v Portu, mora poleg pandemije COVID-19 zajemati in obravnavati strukturna vprašanja, med drugim povezana z globalizacijo, prerazporeditvijo bogastva, zaščito trga dela, socialnimi naložbami, socialno agendo v novem zelenem dogovoru, evropskim semestrom in koncem varčevalnih politik. Agenda bi morala zaznamovati začetek nove družbene pogodbe, pri čemer se je treba upreti skušnjavi, da bi se sprenevedali, kot da se ni nič zgodilo, in pokazati, kakšno prihodnost si želimo. Govorniki so opozorili, da moramo zagotoviti uporabo veljavnih pravil in sprejetje potrebnih, vse to pa v procesu približevanja ljudi in držav članic, na podlagi solidarnosti, enakosti in trajnosti, da bi zagotovili trdne socialne naložbe za našo prihodnost. (prp)

Konferenca skupine Raznolikost Evrope o posledicah pandemije COVID-19 za organizirano civilno družbo

Pripravila skupina Raznolikost Evrope v EESO

Skupina Raznolikost Evrope bo 12. marca gostila hibridno konferenco z naslovom *Organizacije civilne družbe med pandemijo COVID-19 in po njej: aktualni in prihodnji izzivi*. Na programu dogodka so predstavitev študije EESO z naslovom *Odziv organizacij civilne družbe na pandemijo COVID-19 in z njo povezane omejevalne ukrepe, sprejete v Evropi*, ter tematske razprave z govorniki na visoki ravni in predstavniki civilne družbe.

V središču študije, ki jo je EESO naročil na prošnjo skupine Raznolikost Evrope, so dejavnosti organizacij civilne družbe v podporo lokalnim skupnostim in ranljivim skupinam pri soočanju s pandemijo. Kvantitativni in kvalitativni podatki o njihovih dejavnostih so predstavljeni v obliki študij primerov.

Avtorji so uporabili mešano metodo, ki je združevala analizo sekundarne literature in poglobljeno spletno anketo. Študija izpostavlja ključne teme za prihodnost organizacij civilne družbe, kot so pomanjkanje stabilnih tokov financiranja, pravni okviri ter ustrezni viri in znanja. Na teh področjih bodo v prihodnje potrebni razmislek in drzne politične odločitve, da bi zagotovili nadaljnjo ohranitev in krepitev zmogljivosti organizacij civilne družbe med okrevanjem po pandemiji COVID-19. Avtorji študije bodo na konferenci predstavili svoje glavne ugotovitve in priporočila.

Temu bo sledila razprava z govorniki na visoki ravni in predstavniki civilne družbe o vplivu pandemije na ranljive skupine ljudi in o podpori organizacij civilne družbe tem skupinam. Razprava bo potekala tudi o tem, kako so se organizacije civilne družbe spoprijele s krizo ter kako bodo prispevale k okrevanju in trajnostnim skupnostim po pandemiji COVID-19.

Več informacij o dogodku je na voljo na: <https://europa.eu/!PG36rF> (jk)

SOON IN THE EESC/CULTURAL EVENTS

Dnevi civilne družbe 2021: trajnostno okrevanje za prihodnost državljanov Evrope

Kakšno naj bo trajnostno okrevanje po pandemiji COVID-19 v Evropi? Katere so glavne prednosti, na katere se mora opreti EU, da bi svojim državljanom zagotovila svetlo prihodnost? Ti vprašanja bosta v ospredju dnevov civilne družbe 2021, ki bodo po spletu potekali od 1. do 5. marca.

Organizirana civilna družba ima že ves čas med pandemijo ključno vlogo pri soočanju z nešteti izzivi, ki jih prinaša COVID-19. Med drugim podpira javne oblasti, ki so se borile z ogromnimi težavami.

Te izkušnje iz prve roke so lahko dragocen prispevek k razpravi o okrevanju in se lahko pravočasno upoštevajo v okviru **konference o prihodnosti Evrope**, ki se bo – potem, ko je bil odpravljen zastoj zaradi vprašanja glede vodenja konference – začela maja.

Med dnevi civilne družbe 2021 v EESO bo potekala vrsta živahnih razprav z zanimivimi govorniki, glavne teme pa bodo:

- trajnostna demokracija na več ravneh v Evropi,
- socialna ekonomija in podjetništvo mladih za trajnostno okrevanje,
- pomen izobraževanja in kulture za trajnostno okrevanje v Evropi,
- prihodnost dela v ekonomiji blaginje,
- mladinska aktivnost, sistemske spremembe in okrevanje v Evropi,
- socialni zeleni dogovor za trajnostno okrevanje,
- vloga najpomembnejših skupin civilne družbe v valu prenove,
- vloga in ekonomska vrednost prostovoljcev v prizadevanjih za okrevanje in pozneje.

Posamezniki in organizacije, ki bi želeli sodelovati na konferenci, lahko več informacij in navodila za prijavo najdejo [tukaj](#). (dm)

EESO bo organiziral razpravo na družbenih medijih o vlogi sistemskih sprememb pri podnebnih ukrepih

EESO bo 20. marca v družbenih medijih organiziral dogodek, na katerem se bodo zbrali mladi strokovnjaki, aktivisti in lobisti iz celotne Evrope, da bi razpravljali o sistemskih spremembah na področju podnebnih ukrepov.

V okviru dogodka EESO pod naslovom [Vaša Evropa, vaš glas! \(YEYS\) 2021](#) se bo več kot 100 dijakov iz 33 držav udeležilo spletne razprave o podnebnih spremembah po vzoru konference Združenih narodov o podnebnih spremembah. Uvodni govor na razpravi bo imel izvršni podpredsednik Komisije **Frans Timmermans**, zaključni govor pa bo

podala sopredsednica Zelenih v Evropskem parlamentu **Ska Keller**.

Ob robu razprave bo EESO, podobno kot na konferenci ZN o podnebnih spremembah, v soboto dopoldne, 20. marca 2021, organiziral **javni dogodek** za mlade z naslovom **Snovanje sistemskih sprememb**, ki ga bo mogoče spremljati v živo v družbenih medijih.

Na različnih okroglih mizah se bodo udeleženci posvetili razjasnitvi tega, kaj pomenijo sistemske spremembe, kako jih udejanjiti in kako ponuditi oprijemljive osebne primere trajnostnih dejavnosti, ki bi jih lahko spodbudile. To bo našemu mlademu občinstvu ponudilo dragocen nov vpogled in, kar je še pomembneje, priložnost, da izrazijo svoja stališča in zamisli.

Poleg razprav bo občinstvo imelo priložnost, da **odkrije sistemske spremembe s pomočjo umetnosti**. Spletni kulturni dogodek, povezan s spletnimi razpravami, bo mladim omogočil, da občutijo sistemske spremembe in njihovi učinek v širšem okviru. Dogodek lahko spremljate na povezavi: [Your Europe, Your Say | Facebook](#)

Letošnji prvi pogovor EESO o umetnosti: kultura v živo

Evropski ekonomsko-socialni odbor je v ponedeljek, 25. januarja, priredil prvi spletni pogovor o umetnosti in z njim odprl spletno razstavo „Z roko v roki“ (Hand in Hand) umetnice [Marie Reis Rocha](#).

Cillian Lohan, podpredsednik EESO, pristojen za komuniciranje, in **Gonçalo Lobo Xavier**, član EESO, sta se v živo pogovarjala s portugalsko umetnico o njenih razstavljenih umetniških delih. Gledalce so popeljali na „kulturno popotovanje“ in vse nas spodbudili, da ob ogledu mojstrsko izdelanih ilustracij razmislimo o socialnih izzivih.

Ali ste pogovor zamudili? Najdete ga lahko tukaj (v angleščini): [EESC Cultural webinar – Meeting Maria Reis Rocha – YouTube](#)

Virtualna razstava „Z roko v roki“ je bila organizirana pod okriljem portugalskega predsedstva Sveta EU. Na ogled je bila na spletu do 15. februarja 2021.

Obiščite spletno galerijo in odkrijte več o delu te umetnice: <https://europa.eu/WX93Qu> (ck)

Uredniški odbor

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Daniela Marangoni (dm)

Avtorji prispevkov

Amalia Tsoumani (at)
Chloé Lahousse (cl)
Chrysanthi Kokkini (ck)
Daniela Marangoni (dm)
David Gippini Fournier (dgf)
Ewa Haczyk-Plumley (ehp)
Jasmin Kloetzing (jk)
Katharina Radler (kr)
Laura Lui (ll)
Magdalena Walczak Jarosz (mwj)
Marco Pezzani (mp)
Margarita Gavanis (mg)
Nicola Accardo (na)
Pablo Ribera Paya (prp)

Splošna koordinacija

Agata Berdys (ab)
Katerina Serifi (ks)

Technical support
Bernhard Knoblach (bk)

Naslov

Evropski ekonomsko-socialni odbor
Stavba Jacques Delors, Rue Belliard/
Belliardstraat 99, 1040 Bruxelles/Brussel,
Belgique/België
Tel. +32 2 5469476
E-naslov: eescinfo@eesc.europa.eu

EESO info izide devetkrat letno ob plenarnih zasedanjih Odbora. Na voljo je v 23 jezikih.
EESO info ni uradno poročilo o delu EESO. Ti dokumenti so objavljeni v Uradnem listu Evropske unije in drugih publikacijah Odbora.
Reprodukcija je dovoljena z navedbo vira (EESO info) in pod pogojem, da se povezava pošlje uredniku.).

02/2021